

OHAŘÁČEK

Číslo: 3

Rok: 2008

Vydavatel: OÚ Ohaře

Dámy a pánové, vítejte.

Nadešla ona očekávaná chvíle. Ta, na kterou se čeká půl roku. Je zde. Je tu. Na světlo letního slunce přichází nové číslo ohařského zpravodaje. Minulé číslo takové štěstí nemělo. Vyšlo do sychravého a chladného počasí měsíce prosince. Ale dnes? Je tu zbrusu nový, rozzářený, s informacemi, které nikdo jinde nezveřejnil a nezveřejní. Vyhlíží na rozpálená pole, pokoukává po zlatých strništích a u koupališť registruje výskyt bílých zadků špulících se proti slunci. A proto vivat létu!

Oharští i neoharští, směle čtěte dál.

Půlrok uběhl tak rychle, jakoby se skoulel z Kostelíka. Přeběhl přes hrudy akcí, drny slavností, souvratě koncertů, karnevalů, závodů. A já, jakožto osoba pověřená sledováním uběhlého ohařského času, Vám toto pole neorané ráda popíšu.

To však ani z části není vše. Dozvíte se, co jste nevěděli. Víte, co říká o výstavě Radka Tomášková nebo co vzkazuje občanům starostka? Víte, jak dlouho se týčí nad ohařskou návsí kostel? Nevíte a chcete vědět? Tak nelitujte „vysolené“ pětikačky a zabodněte svůj pohled do dalších stran.

Abyste tak mohli učinit, tiším svůj úvod a jako smělý průvodce Vás budu provázet na dalších stránkách. Ještě si však dovoluji říci, ať trávíte léto na plachetnici u Jadranu či u „kačáku“ někde poblíž či snad s motyčkou zakleknutí mezi řádky řepy, přeji Vám, ať trávíte léto tam, kde jste rádi a hlavně kde mají rádi Vás.

Krásné počtení vinšuju.

Lad'ka Netíková

Otázky pro Radku Tomáškovou

Milým překvapením tohoto půlroku byla výstava týkající se ohařské minulosti. Nevím o podobné akci, která by se konala v jiné obci. Zkrátka byla to výstava, která nemá široko daleko obdoby. Ač expozice měla trvat jen jeden víkend, protáhla se i do dalších dnů následujícího týdne.

Radka odpracovala notný kus práce a snad jí za to byla odměnou vysoká návštěvnost (155 lidí!!!) a všeobecná spokojenost všech přítomných. Není divu, že právě ji jsem oslovila a položila jí pár otázek.

Tady jsou....

1) Co Tě přivedlo na nápad uspořádat výstavu týkající se ohařské minulosti?

I když to zní trochu divně, výstavou jsem si splnila jeden ze svých snů. O historii obce se zajímám už dlouho, hlavně o pravěk a středověk. Dokonce jsem asi ve svých třinácti letech poslala do novin článek, který tenkrát otiskly, čemuž se dnes docela divím ☺.

O výstavě jsem přemýšlela už několik let a pořád jsem to odkládala. Jenže pak jsem si řekla, kdy jindy než

ted'? Protože studuji obor prezentace historických věd, chtěla jsem si vyzkoušet svoje znalosti v praxi. Pro sebe jsem tím spojila příjemné s užitečným. Teda doufám, že to bylo alespoň trochu užitečné nejen pro mě.

2) Co obnášelo výstavu tohoto typu uspořádat?

Říká se, že nejtěžší bývá první krok. Pro mě to znamenalo oslovit paní starostku a vyličit ji svůj záměr. Nevěděla jsem, jak se paní starostka k mým nápadům postaví, ale ona je přijala s nadšením. Osobně si myslím, že je v dnešní době propagace obcí potřebná a prospěšná. Proto jsem ráda, že mají Ohaře svůj časopis, který informuje o dění v obci i spoluobčany, kteří se v Ohařích zrovna nenacházejí.

Nejprve jsem prohledala materiály, které jsem měla doma k dispozici – staré fotografie, ve kterých jsem našla spoustu pokladů, ale hodně mi pomohly mé seminární

práce o Ohařích ze školy, ze kterých jsem mohla dobře čerpat. Další informace jsem hledala ve starých i novějších regionálních publikacích. Zajímavé informace jsem našla i ve starých regionálních novinách a časopisech, hlavně z 30. let 20. století. Se sbíráním starých fotografií mi pomohla paní starostka, která informace o výstavě vyhlásila obecním rozhlasem a pak staré fotografie sama skenovala a posílala mi je mailem, protože jsem v době přípravy výstavy moc času v Ohařích netrávila. Když jsem nebyla ve škole, byla jsem v archivu nebo v muzeu a sbírala další materiály, které by se daly na výstavu použít.

Časově nejnáročnější pak bylo získané materiály utřídit a vybrat, co do výstavy zařadit a co už ne, aby výstava nepůsobila nevyváženě. Zároveň jsem chtěla, aby se od

Zanecháme vzpomínání na ta léta ztracená,
hm-ca-ca ...

každého objevil alespoň nějaký příspěvek. Další dlouhé hodiny zabrala úprava fotografií a vytváření popisků. Hodně jsem využívala pomoci všech rodinných příslušníků a nutila jsem je k prohlížení fotografií a ostatních materiálů pořád dokola (tímto se upřímně omlouvám ☺). Nejvíce mi ale pomohl můj přítel Radek, který se mnou trávil hodně hodin u počítače, a když už jsem

si nevěděla rady, vzal „šichtu“ ochotně za mě a pomohl mi i s technickým řešením výstavy v prostoru. Celkem přípravy probíhaly více než 3 měsíce a lidí, kterých pomohlo, byla celá řada. Všem patří dík.

3) Na výstavě jsem si všimla i návštěvní knihy. Bylo tam něco, co tě potěšilo? Nebo něco zajímavého?

Všechno, co bylo napsáno v návštěvní knize, mě potěšilo. Většina návštěvníků výstavy se bohužel zdráhala něco napsat, o to víc si vážím zápisků hrstky odvážných. Co mě potěšilo? Byly to hlavně zápisky rodáků, kteří už v Ohařích trvale nebydlí. Právě ti projevovali opravdu upřímnou radost nad starými fotografiemi a zapsali své dojmy v návštěvní knize. Ale i ostatní rádi zavzpomínali na doby minulé. Zajímavý nápad zapsala paní Patočková, která navrhla prodej obsahu výstavy na CD. Otázkou je, kolik lidí by si CD koupilo a za kolik. V návštěvní knize výstava zaplnila několik stránek. Věřím, že se kniha osvědčí i na dalších akcích.

4) Máš v plánu i další akce, které by bylo možné v Ohařích uspořádat?

V dohledné době nemám nic naplánovaného. Ale doufám, že to nebyla ojedinělá akce. Výstava ukázala, že i v tak malé obci něco takového lze naplánovat a uskutečnit. Podobné akce i většího rozsahu by se mohly konat např. k oslavě důležitých výročí v obci pod záštitou obecního úřadu a ohařských spolků – například k výročí první zmínky o obci, stavby školy či kostela, založení některého ze spolků nebo jen v rámci posvícení. Myslím si, že v Ohařích je více schopných lidí, kteří by se mohli na přípravách podobného podniku podílet.

Pššt, starostka promlouvá

Vážení čtenáři Ohařáčku,

obci patří v zastavěné části velká část pozemků spadajících do kategorie „veřejná zeleň“. Vlastnictví čehokoliv nese s sebou nejen pozitiva, ale i negativa. Mezi kladné stránky patří vzhled obce. Čím více zeleně v obci, tím je obec na pohled hezčí. Obzvlášť na jaře, kdy stromy a keře raší, kvetou a voní, ale i na podzim, kdy listí hraje všemi barvami, si toto uvědomujeme intenzivněji. I kdo projíždí obcí, říká, jak jsou Ohaře pěkně zelené. Místní možná podotknou: „Jo, jim se to říká, oni jenom projíždějí, my ale tady žijeme celý rok a tráva roste jak divá a ze stromů celý rok něco padá. Kdo to má pořád uklízet?“ A je to pravda. Celý rok je zapotřebí uklízet nepořádek ze stromů. Když na jaře opadnou z lip, kterých je v obci požehnaně, poslední listy z podzimu, hned začnou padat květy a pak plody, které se lepí na podrážky jak žvýkačky. A suché větve padají celý rok. Stačí, aby zafoukal silnější vítr, a co jich je v trávě, na chodníku nebo na silnici. O listí ani nemluvě. Tady obzvlášť platí, že krása si vybírá svou daň.

Proto děkuji všem, kteří nezištně pomáhají udržovat v obci před svými domy pořádek. Ať už tím, že pravidelně sekají trávu, nebo tím, že vytrhávají plevel z chodníků a obrubníků, nebo tím, že po silném větru posbírají spadané větve, že pohrabou spadané listí, že zametou chodník, že udržují před svými domy květinové nebo keřové záhonky, ... Děkuji všem, kteří uklidí a nekoukají, jestli to před sousedem náhodou neposekal pracovník obce, či kterým to nedá, a udělají „trochu pořádku“ i u souseda, který nahlas vykřikuje: „Co bych to sekal? Vždyť to není moje!“

Děkuji všem, kteří toto dělají bez vzteku a zlosti a výčitek, že za to nic nedostanou.

A předem také děkuji všem, kteří se k úklidu obce teprve přidají.

Na závěr bych ocitovala výrok autora, na jehož jméno si nevzpomenu:

„Kdo chce - hledá způsoby,
kdo nechce - hledá důvody.“

Viera Obešlová

Narodilo se, přistěhovalo se, oslavilo...

Narození – radosti zrození

11. 6. 2008 se narodil Daniel Jaborský

„Když se narodí dítětko, člověk si uvědomí, že existuje něco důležitějšího, než je on sám.“

Svatba – lásky něžná skladba

*Nejsou jen růže na světě, přijde vítr, bouře zlá,
však kráčet dnešním životem je lehčí, jdou-li dva.*

17. července se vzali Jaroslav Pačes a Olga Šváchová

2. srpna se vzali Michal Smolík a Renata Holanová

Odstěhovali se

Cach Tomáš, Cachová Anna - z č.p. 68

Tuláčková Božena - z č.p. 21

Stejkoza Jiří - z č.p. 54

Veselý Ladislav, Veselá Hana - z č.p. 120

Přistěhovali se

Lehota Štefan, Lehotová Zuzana, Lehota Michal - na č.p. 68

Pačes Jaroslav - na č.p. 139

Dostál Petr, Dostálová Hana - na č.p. 132

Promovali

Nyní již Ing. Tomáš Netík zakončil Dopravní fakultu Jana Pernera v Pardubicích.

Jubilanti

Jiroudek Josef

Tluchořová Helena

Tomášek Václav, nejstarší občan Ohař, 90 let

Tuláček Josef

Pilařová Zdeňka

Zemřeli

Dostálová Božena - 9.1. - č.p. 75 - 28.1. by slavila 70 let

Mrňák Josef - 13.5. - č.p. 137 - 29.8. by slavil 88 let

„Čas nikdy neběží tak rychle, aby se dalo zapomenout.“

Romance ohařská

Ohaře jsou malá víska
na počasí, na poměry
nikdo si tu nepostýská.

Víska malá v pruhu zlatém země České,
všechno je tam v richtiku.

Sousedé i páni radní
starostku svou uctívají,
neperou se, pozdraví se,
dobrou vůli spolu mají.

Kdepak jsou ty staré časy,
kdy ohaři, psové lovčí,
velmože tu provázeli.
Z houštin lesních, z lučin slunných
zvěř jim k nohám pokládali,
pernatou i spárkatou.

Přijíždíme od Prahy,
nejsme tady poprvé.
Leč dnes už jsme tady doma,
i když jenom napolo.

Oživíme, vyzdobíme,
domek s naší zahradou.
Jedno je už zcela jisté:
Svítit budou dodaleka
okna dosud ztemnělá.

Jenom jednu starost máme,
náš pes boxer žíhaný
v Ohařích jak ob stojí.
Je to rváč už všude známý,
šarvátkami proslulý.

Boxer ve vsi ohařů?
Uvidíme, uvidíme.

Milan Kubín
V Ohařích, na Hromnice 2008

Schůzování aneb co se projednalo na zastupitelstvu

❖ SOP, a.s. – dodatek ke smlouvě.

Firma SOP, a.s. zaslala k podepsání dodatek č. 1/2008 ke smlouvě č. 55/02 o odvozu odpadu.

Ve všech položkách dochází k navýšení ceny za poskytovanou službu. Nové ceny za odvoz komunálního odpadu:

na 1 obyvatele (odpad v popelnících) – 554,50 Kč,

na 1 chalupu (rekreační objekt) – 554,50 Kč,

kontejner na hřbitově – 16 493,40 Kč,

podnikatelská popelnice – 2244,- Kč.

Cena odvozu separovaného odpadu:

1 kontejner na plasty, 1 kontejner na papír, 1 kontejner na sklo - 113,20 Kč/obyvatel

Hlasování: všichni pro

Starostka navrhla doobjednat 1 kontejner na plasty, vyhledat vhodné místo pro jeho umístění (k bytovce?). Každý další kontejner zlevní poskytovanou službu.

❖ Místní poplatky za svoz komunálního odpadu.

Trvale žijící obyvatele – 500,- Kč (dle platné vyhlášky č. 1/2007)

Rekreační objekt – 500,- Kč (dle platné vyhlášky č. 1/2007)

Podnikatelská popelnice – 2240,- Kč.

Starostka navrhla osvobodit od poplatku 500,- Kč nemovitosti (chalupy), jejichž majitelé jsou trvale hlášeni k pobytu v Ohařích (10 nemovitostí – č.p. 8, 27, 30, 44, 51, 78, 86, 89, 106, 156).

❖ Anketa k návrhům symbolů obce Ohaře.

Na OÚ bylo odevzdáno celkem 63 hlasovacích lístků.

Návrh č. 1 – 30 hlasů, návrh č. 2 – 19 hlasů, návrh č. 3 – 12 hlasů, návrh č. 4 – 2 hlasy.

K barvě štítu se vyjádřilo 58 lidí.

Zelená barva štítu – 39 hlasů, modrá barva štítu – 19 hlasů

Faktura za zpracování pracovních návrhů a konečného návrhu znaku a praporu obce byla ve výši 11 900,- Kč.

❖ Rozpočet obce na rok 2008.

Zastupitelé znovu projednávali jednotlivé položky navrženého rozpočtu v příjmech a ve výdajích. Nakonec rozpočet schválili. V rámci schváleného rozpočtu byly schváleny i veřejné podpory jednotlivým místním organizacím:

Klub ohařských žen – 10 000,- Kč.

Sbor dobrovolných hasičů – 7 000,- Kč (dalších 8 000,- přidá obec k dotaci z kraje).

TJ Union Ohaře – 30 000,- Kč (z toho 25 000,- na novou udírnu).

❖ MŠ Ohaře.

Rozpočet MŠ na rok 2008 – plán výdajů na provoz – 254 980,- Kč.

Plán příjmů: dotace od obce Ohaře 230 000,- Kč, dotace od okolních obcí cca 20 000,- Kč a dotace z kraje 27 200,- Kč zajistí příjem do školky na provoz min. 277 000,- Kč.

Paní ředitelka předložila výsledky velkého rozboru vody – voda vyhovuje.

❖ Komunikace 327/19 III. tř. – směr Průhon.

Starostka zaslala na kraj dopis, ve kterém obec požaduje rozšíření komunikace. Není možné se vyhnout vozidlu jedoucímu v protisměru bez sjetí z vozovky na travnatou krajnici. Zvlášť nebezpečné je míjení se osobního automobilu s kamionem. V prosinci 2007 se dokonce utrhla krajnice s mlékárnou.

Komunikace III. třídy 327/19 – na OÚ přišel dopis z KÚ, že tato komunikace je v současné době vyhovující pro osobní dopravu a proto se nebude v nejbližší době opravovat. Rozšíření komunikace o 1 m by si vyžádalo náklady cca 13 mil. Kč. Bylo jednáno s odborem dopravy v Kolíně – s panem Volfem, aby na tuto komunikaci byly umístěny alespoň dopravní značky se zákazem vjezdu nákladních automobilů a kamionů s výjimkou zemědělské techniky.

❖ **Dopis na KÚ – komunikace 327/19 III. třídy.**

Z KÚ přišlo vyjádření: tato komunikace je pro osobní dopravu vyhovující, komunikace je převážně využívána místními obyvateli a zemědělci, šířka 4,5 – 5 m je postačující. Pro nákladní dopravu doporučují využít jiných komunikací. Omezení nákladní dopravy řeší přísl. správní úřad, tj. MěÚ Kolín. Starostka se dopisem odvolala, že komunikace ani v jednom místě nemá šířku 4,5 m.

❖ **Encyklopedie.**

Starostka informovala o přípravě vydání encyklopedie – Středočeský kraj, města a obce, kterou připravuje vydavatelství místopisného tisku Proxima Bohemia s.r.o. Vydání této encyklopedie je podporováno KÚ. V publikaci budou zařazena všechna města a obce kraje. Součástí nabídky o umístění naší obce do publikace je smlouva o zápisu obce a objednávka publikací. Celková cena zápisu je 5000,- + DPH. V ceně je jedna publikace v hodnotě 750,- Kč.

❖ **Dotace z POV na rok 2008.**

Zastupitelé KÚ odsouhlasili dotaci na opravu střechy v MŠ Ohaře ve výši 134 000,-Kč. Žádalo se o 200 000,- Kč. Požadovaná částka byla ze strany KÚ všem žadatelům snížena. V současné době je na úřadě nabídka na opravu střechy od p. Dostála, Ovčáry. Cenu materiálu garantuje cca 1 měsíc.

❖ **Dotace pro knihovnu.**

Obec žádala o dotaci pro knihovnu ve výši 70 000,- Kč. Krajským zastupitelstvem byla odsouhlasena částka 25 000,- Kč. K této částce obec přidá 10 000,- Kč. Nebude možné zakoupit vše, co obec pro knihovnu plánovala. Zastupitelé se dohodli, že bude zakoupena kopírka a projektor.

❖ **Smlouva o dílo s firmou Multiaqua, s.r.o. Pardubice.**

Zastupitelé se seznámili s jednotlivými body smlouvy. Požadují delší dobu záruky na kvalitu provedených prací – minimálně 6 měsíců. Starostka se pokusí záruku prodloužit na 1 rok. Předmětem smlouvy jsou práce spojené s přípravou stavby „Ohaře – kanalizace a ČOV“ (zajištění projektové dokumentace ke stavebnímu řízení, projednání dokumentace s dotčenými orgány a organizacemi, zpracování návrhu na vydání povolení ke zřízení vodohospodářského díla a zpracování návrhu na vydání stavebního povolení a jejich předání.

❖ **Kanalizace a ČOV – zahájení územního řízení.**

Všichni dotčení majitelé pozemků (i obec) dostávají v těchto dnech dopisy do vlastních rukou s oznámením o zahájení územního řízení a pozvání k ústnímu jednání veřejnou vyhláškou na den 25. března 2008 v 13.00 hod. do zasedací místnosti stavebního úřadu. Kdo chce uplatnit nějaké námitky nebo připomínky k návrhu na vydání územního rozhodnutí o umístění stavby, může tak učinit nejpozději při ústním jednání, jinak k nim nebude přihlédnuto.

Stavební úřad také požaduje po obci do daného termínu doplnit dokumentaci o další údaje a podklady.

❖ **Sdružení místních samospráv – členský příspěvek.**

Smlouva měst a obcí proti daňové diskriminaci se přetransformovala ve Sdružení místních samospráv České republiky, zájmové sdružení právnických osob. Příhláška obce Ohaře byla schválena na zastupitelstvu dne 11.10.2007. Placení členských příspěvků schválilo Ustavující republikové shromáždění v Jihlavě 31.1.2008 (1000,- Kč za každou obec + 1,- Kč/občan). Za obec Ohaře bude příspěvek činit 1 284,- Kč.

❖ **Dopis na biskupství.**

Byl zaslán dopis na biskupství do Hradce Králové. Formou dopisu a podpisových archů vyjádřili podepsaní nesouhlas s tím, aby finanční prostředky z prodané fary v Ohařích byly využity na opravu fary v Žiželicích. Archy podepsalo 159 lidí.

Výběr ze zápisů schůzí konaných od 1. ledna do 30. června letošního roku.

(více na www.ohare.cz)

Kostel sv. Jana Nepomuckého

Pověst o stavbě kostela

Na kopci zvaném Kostelík stával od nepaměti dubový háj staletých, obrovitých dubů. Přesly věky. Pominula staletí. Obrovité duby mizely, až v bouřlivých válečných letech zmizely docela. A pak už jen starci a stařeny vyprávěli svým vnukům o věkovitém, posvátném háji.

Přišel čas, kdy se obyvatelé ohařští a chrčičtí dohodli, že na tom kopci k větší slávě boží znovu postaví kostel. A jak se dohodli, ihned tam počali svázet kámen a dříví.

Stalo se však, co nikdo neočekával. Všecko, co bylo za dne na kopec navezeno, přes noc zmizelo a druhý den bylo nalezeno v údolí při obci ohařské. A tak se to opakovalo den za dnem. Chrčičtí v domnění, že jim ohařští nechtějí dopřát, aby měli blízko do kostela, se usnesli, že budou v noci hlídat. Ozbrojili se obušky, a jak se setmělo, šli na kopec. Usadili se opodál všeho toho, co sem bylo za dne navezeno, a trpělivě čekali, co se bude dít.

Noc byla temná a vůkol hrobové ticho. Když byla noc nejhlubší a půlnoc nablízku, mrtvým tichem proniklo koňské zařehání a nad celým kopcem se rozlila oslnivá záře. V té záři se snášel nevidaně krásný sněhobílý kůň zapřažený do nádherného vozu, s nímž se neslyšně snesl k zemi. V tom okamžiku vše to, co sem bylo za dne dovezeno, klády i kameny, všecko se vzneslo do výše a uložilo se do vozu. Oslnivá záře pohasla a než se chrčičtí ze svého ohromení vzpamatovali, zjevení zmizelo a noc byla zase temná a ticho hrobové. Jako omámení se vraceli do svých domovů.

Ráno pak jako ve dnech předešlých byly všechny klády a všechny kameny nalezeny na ohařské návsi.

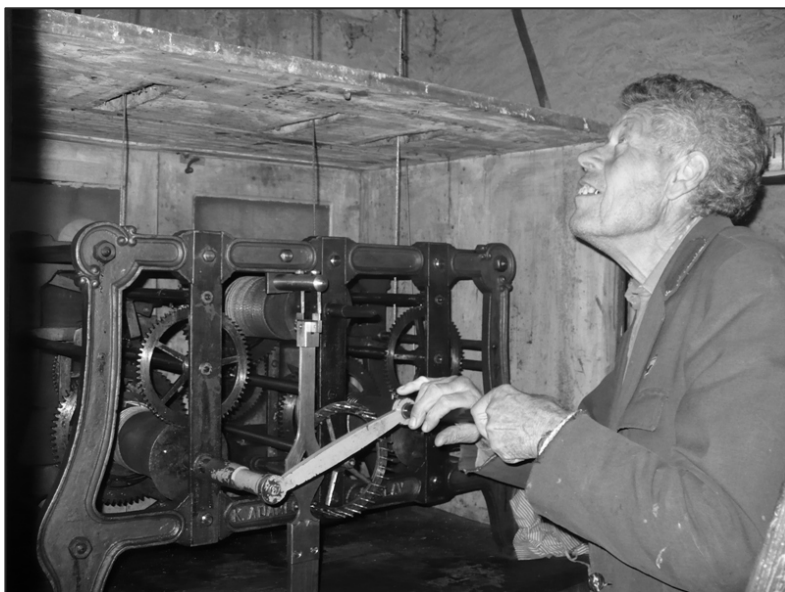
Zpráva o tajuplném nočním zjevení se šířila od domu k domu a všichni v Chrčicích ustrašeně souhlasili, aby kostel byl vystaven v Ohařích na místě, kam v té tajemné noci byly klády a kameny přemístěny. Tak se i stalo. Psal se rok 1752.

Když jsem přemítala, kterou zajímavost vyzvednu, její minulost zhlédnu a co i fotografiemi zvěčním na následujících stránkách Ohařáčku, nedalo mi to moc námahy. Nic se neprobíralo v poslední době tolik jako ohařský kostel a s ním spjatá fara. Kolikrát docházel farář ze svého příbytku do kostela? Kolikrát docházel k potřebným, žehnal chudým slovem a oni jej přijímali, jako by to bylo to poslední, co by kdy měli slyšet?

Tolik dávná minulost s dnešní dobou nijak neztotožněna. Jako by to všechno odvál čas, jako by smetl dny, týdny, roky i staletí. Doba je natolik jiná, že představa včerejška je dnešku příliš směšná. Dřív jedna z nejdůležitějších budov obce, strážena jako klenot, dnes snad jen tichý, šedý svědek dřívějších dob, o jehož přítomnosti sice víme, ale nijak do našich životů nevstupuje.

Kdo ví něco o kostelu? Takových lidí se tu, naštěstí, ještě pár najde. A zaplat' pánbůh, že rádi povědí, co vědí. Jedním z nich je pan Obešlo. Chlapík, který ví a zná, člověk, který zvědavým rád povídá. Nejenže poznal kostelní chlad už jako malé dítě, kdy ministroval, ale s kostelními zdi se shledává i nyní, kdy den co den, rok co rok chodí natahovat věžní hodiny.

On se změnil, kostel také, ale hodiny stále počítají čas stejně, a tak mě, když stojíme před skříní plnou ozubených kol, hrající pravidelným tikotem hodin, zarazí jeho připomínka: „Takhle plyne život“. A stroj času neodmítavě pokračuje ve svém tik tak, tik tak. „Chodím je natahovat téměř 10 let, den co den“, vypráví mezi tím, co točí klikou a jedno ze závaží, obtěžkáno hmotností 40 kil,

vytahuje nahoru. „Kolikrát se i rozcházel. A to musíš šoupnout s tímhle a otočit támhleto, zatáhnout za tohle a vylézt až tam...“ Začínám se ztrácet, kde, co a jak, ale to nevadí, vůbec to nevadí. Tím víc to ve mně zanechává dojem, že tenhle chlapík ví, o čem mluví. „Pojď se podívat ještě sem dozadu. Díky tomuhle to zazvoní. Počkáme, až bude čtvrt, ať to vidíš“.

zavírá skřín.

Další ozubená či neozubená kola se zářezy různě daleko od sebe. Každé to otočení, přecvaknutí, přetočení lopatek, to vše musí být tak přesně vyladěné, aby se nám ty obrovitánské ohařské kukačky nerozcházel. Ještě si všímám, jak poctivě a řádně jsou hodiny vymazány olejem a možná i díky tomu vypadají, jako by je sem někdo položil tak před rokem. „Dřív nebyly zvenčí ty ciferníky takhle bílý jako teďkonc. Dřív to bylo černý a na tom zlatým napsaný číslice, římský“, dodává pan Obešlo. Ještě jednou pomrká po té spleti koleček a opatrně

Vykuleně se otočím a za mnou staré dřevěné dveře. Vylézám po schůdkách a letmo se zeptám: „Co tam je?“ Bez čekání na odpověď otvírám ty staré zaprášené dveře. Předě mnou se v šedi prachu vynoří zakulacené klenby. „No, neboj se, jen běž,“ jsem povzbudivým hlasem nahnána po prkně dovnitř. „Tak tady jsme nad varhanami.“ Opatrně přecházím první klenutí. „Támhleto je nad lavicema a tamhle vzadu to třetí je nad oltářem“. Přecházíme klenby a shýbáme se pod trámy, jež jsou popsány jmény lidí, kteří tu přihodili ruce k dílu. „Já si myslím, že tenkrát ta stará kaple, co tu dřív stála místo kostela, nevyhořela až tak úplně do základu. Třeba tenhle trám a tahle zeď, ty jsou starší než to ostatní.“ Zkouknu trám vedle a

ten, na který poklepává ruka pana Obešla. Zčíhnu zídku z kamene a pootočím se po zdi z cihel. „Je to možné“, pomyslím si. „Proč by jednu zeď stavěli z cihel a druhou z kamene?“ Paprsek světla z baterky se opře do temného zákoutí. „No, tady je bordel, tady prach,“ povzdychne pán a pomalu se otáčí a jde nazpět. Ukazuje mi všecičko, připomíná každou drobnost: „Tady je elektrická rozvodna na hodiny a tohle okýnko prasklo. Tady je z plechu vytvarovaná silueta Ježíše a a a...“ Kdybych měla popsat vše, co mi bylo ukázáno, trvalo by dlouho, než byste se dočetli, možná už teď toužebně očekávaného, konce. Ale jen čtěte, čtěte. Pobízejte své oči po řádcích dál.

Vycházíme ven a uzavíráme tento prostor zpět do jeho klidu, do jeho tmy. „Tady bacha. Ty schody jsou dost strmý. Lez opatrně.“ Děda se rozeběhne do schodů, které jsou řazeny skoro nad sebe. „Nebojte!“ Zkouknu je ještě jednou a lezu za ním. „No problemo“, pomyslím si, když stojím nahoře. „Tak tady jsme u zvonu, tady se dá vidět ven,“ je mi popisován věžní prostor, do kterého jsme vstoupili. Cvak. Rozevře žebroví bytelné žaluzie. Proud větru společně s prachem se mi oprou do očí. „Pozor!“ Jsem varována, když už rozmrkávám prach a

zahlížím se dodaleka. Těžko popsat to, co vidím. Na Ohaře pohlížím shůry a jen dle významnějších budov spravuji svůj neexistující orientační smysl v tom, na kterou že to stranu vlastně civím. „Nááádhera,“ říkám si a hodnotím dříve nenaskytající se mi pohled. „Někdy je vidět až Ještěd, ale to musí být, jóóó, pěkně. Pohledu na Krkonoše

brání Kostelík. Tamhle je Voškobrh, vidíš?“ Zezadu je mi podstrkován dalekohled. „Jo, jo, vidím, támhle,“ a pohazuji hlavou směrem tam, kde jsem tážána. Cvak, cvak, cvak. Postupně se mi rozevírají okna do čtyř světových stran, na čtyři pohledy ohařské dědiny. Na Kostelík, k Němčicům, na Průhon a na Kopec. Vše tu mám jak na dlani. Všímám si, že za jednou z těžkých žaluzií sedí párek neopeřených holoubat.

Ale to, proč jsme do takových výšin lezli, nebyla jen slibná představa pohledu na rozprostírající se krajinu kolem. Při pohledu nahoru, tam, než se začne křížit trámová, tam o trochu výš, než stojíme, ale zase dostatečně nízko na to, aby oči přivyknuté šeru ho mohly spatřit, zvon. Ten zvon, který tu nebyl pořád tak sám jako dnes. Ten, který tu visí už spíš jako památka na ty, které tu byly s ním.

Předávám znovu slovo kronice, která ví lépe než kdo jiný, kam „uletěly“ zbylé dva zvony. Do Říma? Kdepak, tak vznosná cesta je nečekala.

Nové zvony

V době světové války byly tři zvony vzaty pro účely válečné. Pouze zvon lity roku 1847 zůstal. Pomocí veřejných sbírek byly zakoupeny ještě dva zvony. První zvon zasvěcen sv. Václavu. Výška 54cm, šířka 67 cm. Druhý zvon zasvěcen sv. Floriánu. Výška 34cm, šířka 42 cm. Tímto zvonek se zvoní zemřelým. Oba dohromady váží 460kg.

A tak tu opřená v rohu tiše stojí srdce těchto zvonů. Srdce nehledající těla, nenalézající duši, která by je mohla rozeznít.

No tak, až tak smutný osud to není, však máme ten jeden a ten nám stačí. Všichni ho slyšíme, všichni o něm víme. Účel splněn.

Zpátky za mnou a panem Obešlem.

„Jestli chceš, můžeš si tam nahoru vylízt, abys viděla ty rozvody hodin,“ nabádá mě pan Obešlo. „Jistě, proč ne, když už jsem tady.“ Přistoupím k žebříku i s foťákem, neb dokumentace, to musí být. Hned po prvním stoupnutí na rozkývaný latkový žebřík si začnu připouštět, že možná to

nebyl až tak úplně dobrý nápad. Zezdola mi snaživě přidržujíc žebřík pan Obešlo. „Nebooj, držím. Já na to lez i s rukou v sádře a taky vylez.“ No nic, lezu. Já mám obě ruce i nohy v cajku, ale pro vidinu zlámaných končetin bych si také daleko nešla. Teď upřímně. Krapítko přeháním, ale strach jsem měla. Na můj vkus to bylo trochu vysoko. Kromě trámů a rozvodů jsem vyfotila i zvon. Na důkaz, že jsem tam nahoře opravdu byla.

Ty trámy, to také stojí za připomenutí. Kříží se, splétají a tvoří důkladnou vzpěru věži. Co to muselo dát, než to tam tenkrát natahali a sestavili tak, jak to tam stojí dodnes.

Dříve byly na kostele tašky, ale prý pod jejich tíhou začaly trámy praskat a tak se střecha pobila plechem.

Co dál?

Pak jsme po schodech sešli zase zpět dolů, kolem hodin, kolem oněch prasklin, o kterých už bylo mezi řečmi zmiňováno (ne v Ohařáčku), po schodech až na ochoz, o kterém každý řádný občan ví a důvěrně ho zná. Lavice umístěné nahoře, včetně té pro děti, patřily dolů. Ale asi hlavní, čeho si člověk všimne, jsou varhany. No jejej! Ne každý kostel se

jimi může pochlubit. My ano. Zde bych upozornila na šlapadlo, které mi bylo prakticky předvedeno mým průvodcem. Hbitě vyskočil nahoru, chytil se madla, nohu na šlapák a takhle-ně-jak-se-to-šla-pa-lo. Konec šlapání, jde se dál. Scházíme dolů.

Tam to zná snad opravdu každý. Nechci Vás zatěžovat vzosnými větami o andělech na hlavním oltáři v pozicích, jako by svými pažemi nebeskou klenbu podpírali. Všichni víme, o čem mluvím. Všichni známe onen kvítek našeho kostela, který po desítky let stále kvete a září jako dříve. Chrámoví kostela přešlo určitými změnami. Na zdi za oltářem byla vymalována freska jakoby nadýchané tmavomodré opony, kterou nechal pan farář Mikulica za svého působení v Ohařích přebílit na bílo. Věčná škoda. Z dálky to vypadalo, jako by tam opona opravdu visela. A nejen to. Byly přemístěny sochy. Ba i některé obrazy našly svou stěnu jinde. Za zmínku stojí mramorové hrazení. Ano, právě to před oltářem. Prý je to pozůstatek ze staré kaple, která vyhořela a na jejímž místě byl kostel vystaven. I to prý mělo jít na pokyn zmíněného pana faráře pryč. K tomu však nedošlo.

Co se týká historických faktů:

Ačkoliv byly Ohaře sídlem zemanské rodiny, kostel zde není doložen. V duchovní správě patřili Ohařští ke kostelu v Žehuni. Až v roce 1751 byla knězem Janem Machem zřízena první kaplička ve dvoře Matěje Horyny (dnes čp. 6). Tento misionářský oltář byl ohrazen prkny. Nedlouho poté, 16. května 1753, nechali osadníci vysvětit novou, malou kapličku s oltářem sv. Jana Nepomuckého, nyní v místech dnešního kostela. Ta byla roku 1813 rozšířena o přístavbu.

Chrám dne 16. srpna 1838 vyhořel a služby Boží se pak téměř na 10 let vykonávaly ve škole. Na jeho místě byl v letech 1843 - 1848 vystavěn pozdně klasicistní kostel podle plánů místního architekta Ing. F. Müllera z Kourimi. Přesného data 16. května 1848 byla nová svatyně znovu vysvěcena.

Zaujal mě též článek, který mi poskytl pan Obešlo. Popisuje požár, který vypálil původní kostelík až do základů. Je zajímavé, že na jeho hrubou znovuvýstavbu stačil jen půlrok. Úryvek je vybrán ze svazků, jež sepsal biskup Antonín Podlaha. Jen si to přečtete.

V Ohařích roku 1838 dne 16. srpna v 10 hod. večer vypukl oheň v blízkém hostinci. Plameny zasáhly věž kostela a brzo celý kostel stál v jednom plameni, takže jen s velkým namáháním mohlo býti zachráněno vnitřní zařízení a roucha bohoslužebná. Oheň se šířil dále, ještě 4 usedlosti vyhořely. Potom konány byly služby boží v jedné místnosti školní. Nejsvětější svátost chována byla na faře. Teprve v roce 1845 povolena byla stavba nového prostornějšího kostela na témže místě, na kterém stával dřívější kostel v roce 1838 shořelý. Slavné položení základního kamene stalo se dne 24. května 1846. Stavba byla již 15. prosince téhož roku dokončena až na vnitřní zařízení. Dne 16. května 1848 byl kostel vikářem Josefem Podlátým posvěcen.

Roku 1856 byla ohařská lokalie povýšena na faru. Roku 1857 musela těžká střecha tašková s kostela býti snesena a nahrazena plechovou, poněvadž zdi pod tíhou krytiny se rozestupovaly a vznikaly trhliny.

Podle Dědictví Svatojánského v Praze roku 1910 č. 5

Sepsala Karbanová, narozena 3. 7. 1856

Dost, stačí. Nemohu vše zjištěné hned vyzvonit. To by mi bylo podobné. Ne, že by mi snad došla slova, či že bych snad už nevěděla, o čem psát. Právě že vím a je toho tolik. Ale chystám se pokračovat v povídání o kostele i příště. V dalším čísle za půl roku jakoby v lehkém klesání navážu na již zmíněné.

Každým krokem se rozeznívá kostelní dlažba. Ohlídnu se ještě zpět, zpět k oltáři. Jako bych tím pohledem chtěla vzdát poklonu těm, díky kterým tu náš kostel stojí. Obracím se, stisknu v ruce mohutnou kliku a uzavírám příběh tak stejně, jak ty staré kostelní dveře.

Nezapomněli jste?

Odvážuji se říci, že neutekl měsíc, aniž by se v naší obci něco nekonalo. Utkání, soutěže, koncerty, přednášky a tak dále a tak dále. Též si trůfám říci, že i účast je potěšující a to nejen místních, ale i lidí z okolních vesnic. Jen pro zajímavost, ze sousedů vedou v návštěvnosti Němčice. Konečně je znát, že i ohařské spolky „za to vzaly“ a my máme možnost přijít na „čumendu“, ať již na rybářské závody, závodění hasičů, či všemožné akce ohařských žen.

Nyní Vám stručně připomenu to, co jste mohli vidět nebo slyšet. A pokud jste se neúčastnili, tak abyste věděli, o co že jste přišli.

Hned zkraje předávám slovo paní Janě Patočkové. Hasiči v Radovesnicích a sportovní odpoledne „jsou její“.

HASIČSKÁ SOUTĚŽ V RADOVESNICÍCH – 2. srpna

V sobotu 2. srpna se ohařští hasiči zúčastnili soutěže v Radovesnicích a doprovázelo je družstvo žen a družstvo mládeže, která na soutěž připravoval pan Pešta. V 11.30 přijel pro všechny soutěžící pan Dašek starým mikrobusem - ERENDU a ve 13 hodin začala soutěž. Jako první soutěžila družstva dětí, pak ženy a nakonec muži. Dětské týmy byly čtyři, ženská družstva byla tři a muži byli zastoupeni šestnácti družstvy. Naši hasiči se umístili na 12. místě, ženy získaly pohár za 3. místo a děti stříbrný tácek také za 3. místo. Do hospody tak přibýly na policičku další poháry. Pořadatelé připravili pro soutěžící občerstvení zdarma. Všichni si měli možnost prohlédnout starou, ale i novou hasičskou techniku a také se svézt na plošině do výšky 26 metrů.

Kdo měl zájem, mohl si večer ještě zatančit. A domů nás přivezl opět pan Dašek. Počasí akci přálo a s prázdnou jsme domů nepřijeli. Co si přát víc! Těšíme se na další spolupráci s našimi hasiči.

Větší by nebyl?

sportovní, ale také zábavné a my ženy jsme hrály hlavně pro zábavu. Jako rozhodčí se střídali pan Suchánek, pan Klimeš a pan Pešta. Po turnaji ve fotbale proběhla ještě zkouška hasičských dovedností, abychom se společně s mládeží připravily na soutěž do Radovesnic.

Pak byly vyhlášeny výsledky a předány odměny. Vše pečlivě sledoval pan Klimeš - hlavní rozhodčí. Přečetl pořadí a já s panem Peštou jsme předávali ceny. Jako první se umístili naši fotbalisté, druhé byly ženy, 3. místo patřilo gardě a 4. místo získala mládež. Všechna družstva obdržela bonboniéry a fotbalisté získali za pěkné umístění dort, který přenechali mládeži a od pana Pešty měli ještě šampaňské, které věnovali ženám. Odměnu získala i družstva za hasičskou zkoušku. Každá skupina si mohla osladit odpoledne malými čokoládkami.

Počasí nám přálo, a tak jsme prožili všichni pěkné odpoledne. Nebyla tu nouze o zábavu a občerstvení bylo také dost. V. Morávek ml. připravil v lorně velmi chutné maso a v udrně byly párky a klobásy od pana Leopolda Heinische (opravdu chutnaly výtečně).

Všechno to byl nápad pana hostinského Pešty a myslím si, že díky němu, podpoře obecního úřadu a pár lidem, kterým nevadilo si jít jen tak zablblnout a nemysleli na to, že se svým „nefotbalem“ ztrapní, jsme tak připravili hezký den nejen sobě, ale i všem, co se přišli podívat.

VÁNOČNÍ KONCERT – 3. ledna

Po svátcích vánočních, kdy nám ještě zněly v uších koledy a cítili jsme chuť bramborového salátu, jsme si mohli prodloužit vnímání ducha Vánoc návštěvou našeho kostela sv. Jana Nepomuckého, ve kterém zněly tóny píšťalek a recitace dětských říkanek. Zájem byl obrovský, účast hojná, skoro nás vychladlý kostel nepobral. I přes štiplavý mráz bylo jasné, že se příště setkáme znovu a hřejivou náladou rozehřejeme chladné lavice našeho kostelíka.

VÁŇOVY BYLINKY – 8. února

Tato akce se mi vryla do paměti. Pan Váňa nás seznámil s typickými druhy rostlin rostoucími kolem nás, i s druhy, které až tak známé nejsou. Všechny je ale spojovala jejich kouzelná moc hojit nemocné, zlomené, oteklé, bolavé. Po přednášce ochotně poradil s neduhy zúčastněných a bez okolků zapisoval na lístečky jména oněch rostlin, které zaručeně pomohou. Byla možnost zakoupit si rostlinné zocelující preparáty, či knihy tohoto známého bylináře.

VELIKONOČNÍ KONCERT – 30. března

O 2. Velikonoční neděli jsme mohli být svědky dalšího z letošních koncertů. Zpívala slečna Ludmila Horová a na varhany hrál pan Jaroslav Hartl. Zněly skladby mistrů Mozarta, Dvořáka, Bacha a dalších. A my, „precizní znalci vážné hudby“, že?... jsme to dokázali ocenit.

DĚTSKÝ KARNEVAL – 5. dubna

Jaro je tradičně spojeno s dětským karnevalem. Děti se ochotně promění v princezny, mušketéry a mnoho dalších pohádkových i nepohádkových postaviček. Vše vedla, stejně jako minulý rok, paní Bělová spolu s dalšími ohařskými ženami.

VÝSADBA STROMKŮ – 12. a 19. dubna

Další akce ohařských žen. Sobotní oběd navařily už v pátek, aby jejich protějšky nenadávali, že není co jíst. A ony, navzdory nepřízní počasí, osadily doušky a borovičkami prostor u cesty ke hřišti a něco málo nasázely i na bývalý smetáček. Jak šlechetný to čin!

SPISOVATELKA FUCHSOVÁ – 11. dubna

Do obce zavítala i spisovatelka celorepublikového formátu paní Irena Fuchsová v doprovodu muzikanta Zdeňka Hemzy. Povídko se, brnkalo se na kytaru a odpovídalo se na otázky – prostě pohoda. Jak na Ohaře a Ohařáky vzpomíná?

Ohaře jsou o 100% lepší než Kolín!

11. dubna 2008 byl krásný, slunečný den. Když jsme v Ohařích před sedmnáctou hodinou zastavili před poštou a já vylezla z auta, vypadala široká ulice kolem mě ospale. Kdo by v tak nádherném počasí chodil na besedu, napadlo mě, ale to už na mě ze dveří Obecního úřadu mávala štíhlá, usměvavá paní starostka, Viera Obešlová. Viděly jsme se poprvé, ale už po několika větách jsem ji Ohařům záviděla! Energická, bezprostřední, chytrá, krásná, se smyslem pro humor-takovou starostku by brali všude, řeknu vám!

Když jsme spolu koukaly oknem, jak se ze všech stran vynořují ženy a míří k nám, spokojeně pokyvovala hlavou. Malá zasedací místnost, kde si chystal kytaru Zdeněk Hemza, kterého jsem přivezla s sebou jako „kulturní vložku“, se brzy zaplnila, a když jsem tam přišla, zjistila jsem, že mezi posluchačkami sedí dokonce i jeden muž, místostarosta, pan Vladimír Klepal!

Ohaře u mě zabodovaly, a víte proč? Na besedu totiž přišlo čtrnáct lidí, zatímco do kolínské knihovny si našlo cestu pouhých sedm statečných! Ohaře, Ohaře, kam se na vás Kolín hrabe!

Posluchači byli úžasní, zvědaví, milí, a když jsem jim po hodině nabídnla, jestli někdo nechce odejít, zvedl se pan místostarosta a výhružně přehlédl zasedací místnost.

„Je tady snad někdo, kdo chce odejít?“ Všichni jsme se zasmáli a vlastně jsme se smáli každou chvíli. Beseda trvala dvě a půl hodiny, vypovídala jsem se, spokojený byl i Zdeněk Hemza, který si zahrál na kytaru a na foukací harmoniku a zazpíval svoje blues, spokojený byl i můj manžel, který nás přivezl a domů si vezl „výslužku“, štrúdl a obložené chlebíčky, a doufám, že spokojení byli i návštěvníci! Myslím, že ano, protože po skončení besedy jsme si ve skupinách ještě asi půl hodiny povídkali! Děkuju za pozvání, moje milé Ohaře!

Irena Fuchsová

Paní písíci, do stolu hledící, za kytkou sedící, Ohaře chválící.

No jo, pivečko, páreček...

PÁLENÍ ČARODĚJNIC – 30. DUBNA

To tu ještě nebylo!!! Ohně vzplály, děti se smály, dospělí se bavili. A díky komu? Díky panu Peštovi. Zajistil na kopec občerstvení. Točil pivo a prodával buřty jak zjednaný☺. K tomuto chlapíkovi se ještě vrátím na konci Ohařáčku.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ – 4. května

Již podruhé se u nás v Ohařích konal koncert ke Dni matek. Tentokrát přijeli zpěváci sboru Continuo z Kolína, aby zpříjemnili maminkám jejich sváteční den. Při této příležitosti jsme mezi sebe přivítali šest nových občánek narozených v roce 2006 a 2007. Vítání se po mnoha letech znovu obnovilo. Doufejme, že se ujme a vznikne tak příjemná tradice, kterou oslavíme nejen zrození života, ale i příchod jara.

Kubíku, tobě se něco nelíbí?

PLES A POUŤOVÁ ZÁBAVA – 23. 2. a 17. 5.

A protože ohařské ženy jsou holky aktivní, tak i letos pro nás připravily akce, kde jsme si mohli pořádně „vyrazit z kopýtk“. Ostatně jako každý rok. Ani na děti nezapomínají a chystají pravidelně jejich **DĚTSKÝ DEN** (tentokrát 31.5), s kterým jim opět pomohli hasiči. My je nemít, co bychom si počali?

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY – 24. května

A šup
s ním na
pekáč?

Rok se sešel s rokem a u rybníka si dali sraz rybáři místní i z okolí, aby vylovili tu největší ryбку. Přání žádné nesplnila, ale zato vynesla nejšikovnějšího účastníka na post vítězný.

A kde je Terežka Špinková?

HASIČI V POLNÍCH CHRČICÍCH – 21. června

Pro změnu další akce hasičů. Perfektní výkon chlapů a samozřejmě skvělé předvedení ohařské omladiny, která opravdu zazářila – vybojovala si 2. místo. Jsem pyšná na to, že Ohaře jsou reprezentovány hned třemi družstvy, u kterých snad není závod, aby do vitríny nepřibýly další trofeje.

VETERÁNI – 21. června

Dámy v kloboučcích, rukavičkách a šatech do polovin lýtek. Páni v galantních oblecích s motýlky. V rozhlase zní jazz a po silnicích se prohání bugatky a auta zvukných značek neztrácející svůj lesk. Pochlubit se svou krásou přijela na ohařskou náves.

BISKUP MONS. DOMINIK DUKA V OHAŘÍCH – 17. června

Většinou člověk vídá biskupa na oslavách při vysvěcování kostelů, otevírání kaplí, na pouťových bohoslužbách, ve velkých chrámech velkých měst a podobně. Přijel i k nám do Ohař. Mnohem větší radost bychom měli, kdyby to bylo při jiné příležitosti. I k nám přijel sloužit mši svatou, zač děkujeme. Poté se snažil vysvětlit předem „vyřešenou“ (a nám známou) otázku týkající se prodeje fary. Nic nového. K tomuto tématu se nechci moc vyjadřovat, budu se raději „držet při zemi“. Dozvěděli jsme se, že náš kostel velké opravy nepotřebuje, protože je široko daleko v nejlepším technickém stavu. Je to tak, jak to je, a každý si můžeme myslet, co chceme. A proto jen: „Pánbůh buď k našemu kostelu milostiv“.

Úryvky z Rozhodnutí Biskupství ve věci použití peněz z prodeje fary v Ohařích

...Nejprve bych chtěl vyjádřit poděkování za Váš zájem o dominantu Vaší obce. Oceňujeme nejen to, že Vám není lhostejné, zda bude kostel chátrat, i Vaši snahu o pořádání různých akcí, které by ve spolupráci s P. Solčáním vedle pravidelných bohoslužeb v kostele sv. Jana Nepomuckého mohly probíhat....

...I za těchto pro nás velmi obtížných podmínek se ale Církev snaží podporovat kulturní dědictví našich předků všemi dostupnými prostředky. Děláme sbírky v kostelích, píšeme žádosti o granty.... Přesto se však nedaří získat tolik, kolik by bylo potřeba....

...Diskutujeme nyní o nejvýhodnější variantě bydlení pro kněze, který tento farní obvod bude do budoucna spravovat. Jak asi víte, v Žiželicích, kde P. Cyril nyní bydlí, je fara po stavební stránce ve velmi špatném stavu a proto peníze z prodeje ohařské fary chceme využít i pro řešení této situace..... Souhlasili jsme s názorem P. Solčániho, aby část peněz z prodeje fary... byla převedena již letos na účet ohařské farnosti, který bude pan farář Solčáni spravovat.

...Děkuji Vám za pochopení našeho rozhodnutí a přeji, aby Vaše obec i s pomocí P. Solčániho rostla a vzkvétala.

S pozdravem

Mons. Mgr. Tomáš Holub, ThD., moderátor diecézní kurie

Zkrátka, dělo se toho spousty. A to jsem se ještě nezmínila o ekologickém stánku Zvoneček, o probírce borovic, o výročním schůzování hasičů i žen, o karnevalu ve školce, o brigádě školáků a já nevím, o čem ještě. Určitě jsem na něco zapomněla, snad mi bude odpuštěno a nebude to bráno jako úmysl.

ZHODNOCENÍ FOTBALOVÉ SEZÓNY 2007/08 RADKEM STEKLÝM

V sezóně 2007/2008 bylo mužstvo fotbalového klubu Union Ohaře přihlášeno do okresní soutěže 4. A třídy okresu Kolín. V podzimní části bylo sehráno celkem 13 mistrovských utkání. Všechna utkání jsme, bohužel, prohráli. Důvodem špatných výsledků je zejména personální stav fotbalového mužstva. Ve většině zápasů je problém s hráči, scházíme se na poslední chvíli, hráčů je málo. Na každý zápas přijde někdo jiný, sestava je pokaždé jiná, v

týmu se vystřídal přes 20 hráčů. V 1. zápase se navíc zranil nejlepší hráč Jan Smolík, který celý podzim nehrál, což se na výsledcích projevilo. V jarní části sezóny přišlo malé zlepšení, kdy ze třinácti odehraných zápasů jsme dva vyhráli a dvakrát remizovali. To i přesto, že jsme celé jaro hráli bez stálého brankaře, který se dostavil pouze ke třem zápasům. Potíže se sestavením týmu přetrvávají, hráčů je málo. Jaro bylo odehráno se 13 stejnými hráči, další čtyři odehráli pouze několik zápasů. Sezónu jsme skončili s 8 získanými body na posledním místě tabulky (již potřetí za sebou). Nejlepším střelcem týmu se stal Aleš Burda se sedmi vstřelenými góly.

Po skončení jarní sezóny byla dne 28.6.2008 uspořádána schůze spojená s ukončením sezóny, kdy se vážně uvažovalo o tom, že pro příští sezónu se klub do soutěže nepřihlásí. Důvodem je zejména malý počet hráčů a to, že po sezóně někteří z nich v klubu končí. V sezóně byly pro malý počet hráčů zrušeny i tréninky, je problém sejít se k zápasům. Nakonec se soutěž přihlásila. Byli, či budou, získáni noví hráči. Všichni věříme, že se sportovní výsledky zlepší a konečně opustíme poslední příčku tabulky.

Máte doma internet? Zapojte se do soutěže!!!

Soutěž o nejkrásnější město a obec Čech a Moravy na portálu: www.czregion.cz

Pravidla soutěže:

1. Každý návštěvník má možnost hlasovat jen jednou na konkrétní město/obec z určitého počítače každých 24 hodin.
2. Soutěž probíhá **od 1. června 2008 do 10. prosince 2008**.
Výsledky budou zveřejněny 15. prosince 2008.

Hlasujte i pro Ohaře. Vždyť jsou pěkné, ne?

A co akce plánované? Budou? Budou!

KOPIDLENSKÝ KVÍTEK

V sobotu 11.10.2008 vypukne v zahradnické škole v Kopidlně prodejní výstava zahradnických potřeb, výpěstků a soutěžních prací žáků. Je předem jasné, že květinové vazby, předváděné aranžování květin a slavnostně vyzdobené místnosti místního zámku pohladí oko každého návštěvníka.

Program akce bude znám začátkem září, kdy bude vyvěšen.

Zájemci se mohou přihlásit na OÚ.

Vstupné v roce 2007 bylo:

děti do 6 let zdarma
děti, studenti, důchodci 30,- Kč
dospělí 50,- Kč

Autobus zajistí OÚ.

NOHEJBALOVÉ ODPOLEDNE

Kde? Na asfaltovém hřišti na kopci

Kdy? 23. 8.

Pořádá? Sám velký pan Peštááá

Pozorně sledujte vývěsku!!!

Bude i Hubertova jízda, veřejná schůze, volby, svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu...

Na co můžeme být v Ohařích pyšní.

V následujících odstavcích chci zmínit jména lidí, výjimečné skutky, či jedinečné události, které pro naši vesnici něco znamenají. Oceňuji všechny, kteří pro vesnici byť jen hýbnou prstem. Ale přesto mi stojí za to vyzvednout pár jmen, která si to zaslouží.

První, kdo si to zaslouží, je **pan Ladislav Pešta**. Asi bude pro něho samotného překvapením, že mě napadl právě on, ale bylo by zvláštní si jeho aktivity nepovšimnout. Mluvím o obstarání občerstvení na čarodějnice, jeho vložené péče o mládežnické hasičské družstvo, organizování sportovního odpoledne, konání brigády na asfaltovém hřišti, či připravovaném nohejbalovém turnaji. Samozřejmě se na jeho aktivitách velkou měrou podílí i členové ohařských spolků. Pane Pešto, svým jménem bych Vám chtěla poděkovat.

1.2. jsme na rozhlase Region mohli slyšet naše ohařské hasiče v pořadu **Dobráci roku**. Asi nejvíce mě pobavilo přání nejstaršího hasiče (mezi přítomnými), pana Morávka, o písničku: „No, honem, hergot, jak se to menuje? No, tá Kukurukukuuu“.

Jak nakonec soutěž dopadla? A kolik bylo posláno hlasů? Dopadlo to vcelku dobře. Ze 40 zúčastněných družstev jsme skončili na 22. místě s celkovým počtem 434 získaných hlasů. V pořadí jsme za sebou nechali i takové město jako je Nymburk. Ač jsme nevyhráli veselici pro celou obec, všichni zúčastnění dostali alespoň triko a nějakou tu plechovku pívka. Zkrátka, parádní reprezentace obce.

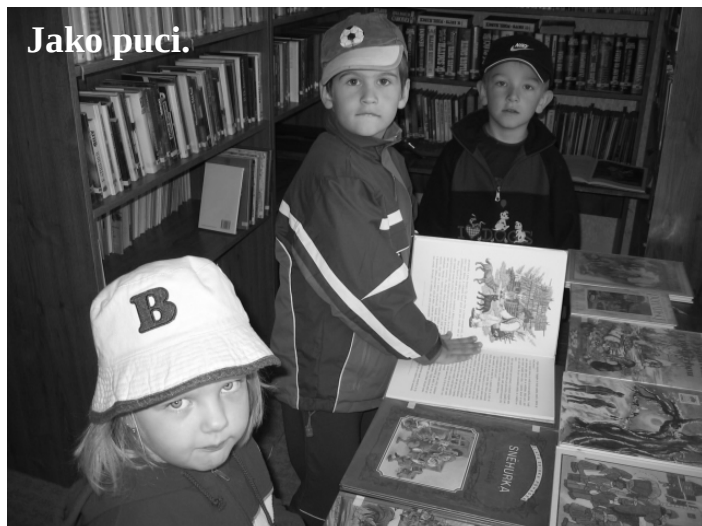

Kluci jedni ušatí...

13. května byl starostce a panu Klepalovi předán **dekret o udělení znaku a vlajky obce** z rukou předsedy Poslanecké sněmovny ČR Ing. Miloslava Vlčka. Sami jsme si symboly obce ve veřejném hlasování vybrali, odsouhlasili a jen při výjimečných příležitostech bude nový prapor plát nad obecním úřadem.

Jako puci.

Další, kdo přidal ruce k dílu, je **pan Strejcius**. Pro děti z mateřské školky uspořádal v knihovně Den otevřených dveří, při kterém si mohly prohlédnout dětské knížky. Děcka koukala, kolik pěkných knížek naše knihovna má. A nejen dětských. Můžete se přijít podívat a třeba si i nějakou vyberete. Kdy? Každý čtvrtek od 18. do 19. hod.

Na co zas pyšní nejsme.

Myslím, že zde postačí pár fotek a krat'oučký popisek. Ostatně, co k tomu říct?

Pytláctví

**Vloupání do
fotbalových kabin**

Vandalství

Úřední hodiny

	Pošta	Obecní úřad	Obchod
pondělí	8 - 9hod. 14 - 16hod.	8 - 12hod. 17 - 18hod.	6:30 - 10:30hod. 14:30 - 17:30hod.
úterý	8 - 9hod. 14 - 16hod.	8 - 12hod.	6:30 - 10:30hod. 14:30 - 17:30hod.
středa	8 - 9hod. / 14 - 15:30 / 16 - 17hod.	8 - 12hod. 16 - 17hod.	6:30 - 10:30hod. 14:30 - 17:30hod.
čtvrtek	8 - 9hod. 14 - 16hod.	8 - 12hod.	6:30 - 10:30hod. 14:30 - 17:30hod.
pátek	8 - 9hod. 14 - 16hod.	8 - 12hod.	6:30 - 10:30hod. 14:30 - 17:30hod.
sobota	-	-	7 - 11hod.
neděle	-	-	

Obecní úřad nabízí možnost přístupu na internet v po. 17-18 a ve st. 16-17hod.

Závěr

Společnými silami jsme se dostali až na poslední stranu zpravodaje. Snad alespoň trošku oceníte mou snahu Vás informovat o dění v obci. Snad jste se našli na fotkách, či ve zmínkách v textu. A i kdyby ne, tak příště určitě. Užijte si zbytek léta, a až se Vám do zad opře chladnější vítr, to nic, to přichází podzim, ale i ten má své kouzlo. Tímto se s Vámi loučím a těším se na „setkání“ za půl roku.

Ladka Netíková

